Javier Faus, un dels homes forts de la precandidatura de Sandro Rosell, a la seu electoral del carrer París de Barcelona. / JUANMA RAMOS

«L'actual situació econòmica sí que fa perillar el model»

ENTREVISTA A **JAVIER FAUS.** Membre de la precandidatura de Sandro Rosell

FERRAN CORREAS / **Barcelona**

Javier Faus (Barcelona, 23 d'agost de 1964 i soci número 14.304 del Barça) vol tornar a formar part de la junta directiva del club blaugrana. Va entrar-hi l'any 2003 i va marxar amb Sandro Rosell durant el 2005 per discrepàncies amb Joan Laporta. És del Barça des que té ús de raó i té com a objectiu millorar la salut econòmica del club que, segons ell, és preocupant. Ho farà si Sandro Rosell guanya les eleccions del 13 de juny, amb els seus consells i formant part de l'àrea estratègica i Barça 2020.

—Per què ha decidit formar part d'aquesta cursa electoral?

—«Em fa molta il·lusió treballar per al Barça. Porto aquests colors a la sang. El meu avi va anar al Brasil a fitxar Evaristo i el meu pare és el soci número 600. Jo sóc soci del Barça des que tenia sis o set anys. Vaig poder treballar per a aquest club dos anys, però vaig tenir un desencís amb el projecte i vaig marxar. Ara vull tornar amb Sandro Rosell com a president. Si guanyem, serà un gran president. Vull tornar per ell. Ens ha encomanat la seva il·lusió i les seves ganes de portar el Barça a l'excel·lència.»

—Un culer com vostè deu haver gaudit molt les dues últimes temporades. S'han guanyat molts títols. Per què creu llavors que el club necessita un canvi?

—«El repte que tenim és treballar perquè això tingui continuïtat. Que no duri tres o quatre anys, com ha passat moltes vegades. S'han de crear unes estructures a llarg termini perquè tot això tingui continuïtat. Mai hem de tornar als anys foscos. Hem de crear unes estructures sòlides i ho farem amb el projecte Barça 2020. A més, la majoria de socis no se senten representats per aquesta directiva. Per tant, gràcies a Laporta per aquests set anys, però el canvi és necessari.»

—Com està el club econòmicament parlant?

—«Els ingressos han funcionat molt bé. S'han quasi triplicat. També és cert, però, que un quaranta per cent d'aquests ingressos són d'un únic contracte, el de la televisió. Un bon contracte, però amb risc. Per la part dels ingressos, cap problema. El problema ha vingut per les despeses. El Barça ha gastat tant que en set anys no hi ha hagut beneficis. El club ha facturat 2.100 milions d'euros en set anys i no ha guanyat res. I això és molt greu.»

—Però els exercicis es tanquen sempre amb benefici...

—«Quan parlo de no guanyar res, no tinc en compte la venda de patrimoni. Si treus tot el patrimoni que ha venut aquesta directiva i la provisió de fons de l'any 2003, no hi ha hagut beneficis. Com que no s'han guanyat diners i ha calgut continuar invertint en jugadors, el deute ha crescut. Hi ha un deute de 489 milions bruts. I encara cal afegir-hi Ibra, Txigrinski i Villa.»

DESPESES

«El Barça ha gastat tant en set anys que no ha tingut beneficis, i això és molt greu»

SITUACIÓ

«Si el deute continua augmentant, sí que es pot deixar de guanyar»

PROBLEMA

«No pot ser que el 70% dels diners que s'ingressen es gastin en jugadors»